

danske landmænds kærlighed til deres husdyr.

De lange arbejdsdage, som landbrugere har i forhold til mange andre erhvervsgrupper, accepteres givet af landbofamilierne, netop på grund af de livsværdier, landbofamilierne har, også med den nære kontakt til deres husdyr. Eksempelvis når man færdes på børnedyrskue, mærker man, hvorledes kærlighed til dyrene er nedarvet i slægterne og tydeligt kommer til udtryk tidligt i børnenes første år.

Dyreværnslove er helt givet nødvendige af hensyn til forholdet mellem husdyrbrugerne og husdyrene, f. eks. også på grund af den elementære grundregel, at husdyr skal befinde sig godt for at yde noget. Især hønsene er husdyr, som absolut ikke yder noget, hvis ikke de behandles meget omhyggeligt.

I § 3 i dyreværnsloven af 1950 er indeholdt et punkt, der siger, at »æglægningsbure er forbudt«. At man under udvalgsarbejdet med dyreværnsloven sidst i fyrerne fandt, at denne passus skulle med, har helt sikkert ikke sin oprindelse i forhold, som var aktuelle omkring landbofamiliernes måde at holde høns på, men udsprang af forholdet, at mange »byfolk« f. eks. i kolonihaver havde fået for »skik« at have bure med høns, og hvis disse så ikke fik besøg ude i kolonihaverne hver dag, var det selvfølgelig dyrplageri.

At man sidst i halvfjerdserne fejlagtigt har fortolket dyreværnsloven således, at de moderne bure, som er blevet almindelige overalt i Europa, skulle have noget som helst at gøre med, hvad der i dyreværnsloven er anført som æglægningsbure, er årsagen til, at en ændring af loven var påkrævet. Fremskridtspartiet finder det uheldigt, at den del af dansk erhvervsliv, som hedder ægproduktion, nu i en årrække har skullet finde sig i den urimelige mistænkeliggørelse, som er ført og for et par år siden opspisket med kraftig deltagelse af dansk TV.

Det er med stor betænkelighed for samfundets videre udvikling, man må iagttage, at selv folketingsmedlemmer fra det konservative folkeparti kan være så meget uden situationsfornemmelse og realitetssans, at man kan overveje at stemme nej til denne længe tiltrængte afklaring af misforståelsen af dyreværnsloven. Det er farligt for samfundet, at samfundsnedbrydende kræfter viser sig at være i stand til at få politikere til helt at tabe

fornuften. De folketingsmedlemmer, der overvejer at stemme nej til den foreslåede forbedring af dyreværnsloven burde huske på, at TV for et par år siden på foranledning af daværende radiorådsmedlem Arne Christensen måtte erkende, at en udsendelse om høns ikke var korrekt informerende.

Hvis der måtte være politikere, som ikke synes om, at høns skal opholde sig i bure, burde disse betænke, at hvis man ikke ordner det således, at der er mulighed for produktion af æg i Danmark via burdrift, ja, da vil det danske marked ganske enkelt blive dækket med æg fra bure i f. eks. Frankrig, Sverige eller Tyskland. Alene som et koldt og nøgternt valg mellem 2 onder må man nå dertil, at det må være mere acceptabelt, at få det danske marked forsynet med æg fra danske producenter, hvor der nu bliver givet faste regler, og hvor der skal søges hos veterinærdirektoratet for at få lov til at producere æg, fremfor at det danske marked skal dækkes af franske buræg. For god ordens skyld må vi fra fremskridtspartiets side fastslå, at det er groft fornærmende over for danske husdyrholdere, at man nu mistænkeliggør disse så groft, at der kræves speciel tilladelse i et direktorat for at få lov til at holde høns på en måde, som af justitsministeriets arbejdsgruppe er beskrevet som på ingen måde dårligere end de hidtil og fortsat tilladte former med såkaldt hældende netgulv eller i dybstrøelse.

Med en vis uhygge må man notere sig, hvorledes man har diskuteret, hvorvidt man skulle have en hærskare af kontrollanter til at rejse rundt og bese, hvorledes man behandler husdyrene i dansk landbrug. Som dansk landbrug har udviklet sig i århundreder, og som danske husdyr er blevet passet og plejet, ja, da er det simpelt hen intet mindre end en hån og helt utilstedelig provokation at tale om udvidet kontrol vedrørende hvilke forhold, hvorunder der holdes husdyr i Danmark.

Med beklagelse må man notere sig, at retsudvalget ikke har ønsket at modtage en invitation til at besøge en dansk ægproducent, hvor de forskellige former for ægproduktion kunne bese og sammenlignes. Helt realistisk burde man naturligvis bese både de lovlige, såkaldte netgulvssystemer og så sammenholde dette med, hvad der er blevet påberåbt